

عنوان مقاله:

پیوند طب و ادبیات فارسی، نیاز رویکردهای اخیر به طب سنتی ایران

محل انتشار:

نخستین همایش ملی ادبیات فارسی و پژوهشهای میان رشته ای (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 2

نویسنده:

نادر حلاوتی - پزشک، دستیار دکتری تخصصی طب سنتی دانشگاه شاهد

خلاصه مقاله:

در سال های اخیر از بین دانش آموختگان دوره پزشکی عمومی تعدادی برای ادامه تحصیل در رشته تازه تأسیس دکتری تخصصی طب سنتی ایران، پذیرفته شده اند. تأسیس رشته فوق، باتوجه به قابلیت های طب سنتی ایران در مقایسه با همتاهای چینی و هندی، دیر هنگام می نماید اما در دسترس بودن کتب مرجع موهبتی است که می تواند خلأ ناشی از این تأخیر را پر کند. زبان علمی در روزگاران گذشته زبان عربی بوده است اما در زمینه پزشکی، کتب زیادی به زبان فارسی نوشته شده و تقریباً همه آنها امروزه در دسترس ماست. از این گذشته، رسمیت یافتن زبان فارسی در شبه قاره هند از قرن دهم هجری به بعد و وجود منابع متعدد و مفصلی از طبیبان نویسنده ساکن هند در سده های فوقالذکر، باز هم به کثرت کتب پزشکی به زبان فارسی افزوده است. یافته ها: در مقاله فوق بررسی زبانی و واژگانی از یک سو و بررسی محتوایی از سوی دیگر مبنای توصیف، طبقه بندی و مقایسه متون طب سنتی فارسی است. بسامد موارد مشخص و تعریف شده در زمینه های مذکور (زبانی و محتوایی) استخراج و مورد استفاد ه قرار گرفته است. همچنین مصداق هائی مبنی بر ضرورت آگاهی از ادبیات فارسی در فهم متون کهن طبی آورده ایم.

کلمات کلیدی:

طب سنتی، متون پزشکی کهن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/168395>

